

№ 6/1956.

landskapsstyrelsens framställning till Ålands landsting med förslag till ändring av landskapslagen om kommunala hälsosystrar i landskapet Åland. (№ 9/1956)

Förenämnda framställning, varöver landstinget inbegärt lagutskottets utlåtande, har utskottet behandlat och får för landstinget värdsammast framhålla följande:

I anseende till lagstiftningsgebitets natur och med hänvisning till de principiella synpunkter, som utskottet framfört i sitt betänkande № 1/1956, kunna 10 § 1 mom. och 15 § mom. 1 godkännas i den form landskapsstyrelsen föreslagit.

Med hänsyn till att lagändringar icke väntas bli aktuella så ofta som hittills, sedan nämnda lagrum ändrats, föreslår utskottet, fortfarande med hänvisning till sitt principiella uttalande i betänkandet № 1/1956, att 10 och 15 §§ införas in extenso i lagtexten. Detta innebär att även lagens ingress måste ändras.

På grund av ovensagda föreslår utskottet värdsammast,

att landstinget ville antaga nedanstående

L a n d s k a p s l a g

angående ändring av landskapslagen om kommunala hälsosystrar i landskapet Åland.

I enlighet med Ålands landstings beslut ändras 10 och 15 §§ i landskapslagen den 14 september 1945 om kommunala hälsosystrar i landskapet Åland (20/45), sådana dessa lagrum lyda i landskapslagen den 1956 (/56) såsom följer:

10 §.

Hälsosyster, som enligt denna landskapslag är anställd i landskommuns tjänst, skall av kommunen i grundlön och eventuellt dyrortstillägg erhålla minst det belopp, som är fastställt i riket såsom minimilön för motsvarande befattning. Utöver grundlönen skall hälsosyster erhålla ordentlig, möblerad bostad, omfattande minst ett rum, kök och förstuga, jämte värme eller klabbad brännved samt lyse, del i källare och nödiga uthus ävensom badstuga eller rätt att begagna sådan eller badrum eller mot dessa naturaförmåner svarande penningvederlag enligt prisläget på orten. Därjämte skall till hälsosysters förfogande, då sådant är möjligt, med skälig kostnad ställas fri telefon.

Hälsosysters avlöning och naturaförmåner i Mariehamn ordnas enligt stadens eget bestämmande, dock så, att grundlönen jämte värdet av naturaförmånerna ej sammanlagt må understiga hälsosysters avlöningsförmåner

enligt de i 1 mom. stadgade grunder.

I landskapets fattigaste och glest befolkade skärgårdskommuner tillkommer kommunal hälsosyster, där landskapsstyrelsen anser sådant erforderligt, ett ortstillägg enligt prövning av högst tjugo procent av den i 1 mom. stadgade minsta grundlönen i vederbörande lönekategori.

Kommunal hälsosyster i landskommun uppbär ålderstillägg enligt i 1 mom. bestämda minimigrundlönen. I avseende å ålderstillägg är sådan kommunal hälsosyster berättigad att tillgodoräkna sig jämväl den tid hon varit anställd såsom utbildad hälsosyster, sjuksköterska eller barnmorska i statens, landskapets, annan kommuns, sammanslutnings av kommuner, bolags eller annan sammanslutnings eller anstalts tjänst.

Ålderstillägg för kommunal hälsosyster i Mariehamn utgår enligt stadens bestämmande, dock icke med lägre belopp än vad i föregående moment är sagt.

Hälsosysters lön utbetalas månatligen ur kommunalkassan. Innan hälsosyster antages i tjänst i distrikt, omfattande två eller flera kommuner, skall det fastställas, huruledes månadslönen bör till henne utgivas.

Ärenden angående hälsosysters bostads- och andra naturaförmåner avgöras vid inträffad meningsskiljaktighet av landskapsstyrelsen efter landskapsläkarens hörande.

15 §.

Hälsosyster, som underlyder bestämmelserna i denna landskapslag, är vid uppnådd sextio års ålder skyldig att avgå från sin befattning. Dock kan landskapsstyrelsen, efter att hava hört den kommunala myndighet, som äger anställa hälsosyster, samt landskapsläkaren, berättiga hälsosyster att kvarstå i sin befattning ända till sextiofem års ålder.

Kommunal hälsosyster, som oförvitligen tjänat såsom hälsosyster i trettio år och uppnått sextio års ålder, vare vid sin avgång från befattningen berättigad att av landskapsmedel såsom årlig livstidspension erhålla det belopp, vilket är fastställt i riket såsom full pension för motsvarande befattning. Såsom till pension berättigande år är hälsosyster berättigad att räkna sig tillgodo även den tid, vilken jämlikt 10 § 4 mom. bör beaktas vid fastställande av ålderstillägg.

Blir hälsosyster tidigare än ovan sagts oförmögen att handhava sin befattning eller innehar hon vid avgång på grund av uppnådd ålder ännu icke trettio pensionsår, berättiga tio pensionsår till tio trettiondedelar av fullt pensionsbelopp och varje påföljande fullt pensionsår till ytterligare en trettiondedel därav, intill dess fullt pensionsbelopp uppnås. Ådrager sig hälsosyster sjukdom, som innebär fara för omgifningen, och måste hon av sådan anledning avgå, kan landskapsstyrel-

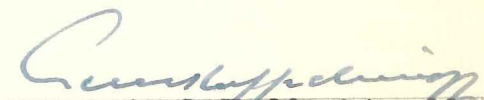
sen, efter inhämtat utlåtande av medicinalstyrelsen, bevilja henne vårdbidrag för viss tid eller skälig pension oberoende av pensionsåren.

Stadgandena i denna paragraf äga motsvarande tillämpning med avseende å hälsosyster, som i 3 § 2 mom. omförmäles.

Denna landskapslag tillämpas från och med den 1 januari 1955.
Mariehamn den 13 mars 1956.

På lagutskottets vägnar:

Jan Erik Eriksson
ordförande

Axel Kuffschinoff
sekreterare.

Närvarande i utskottet: Jan Erik Eriksson, ordförande, Nils Dahlman, Paul Påvals, Rickard Lindroth och Helge Klingberg.